

امام غایب
چگونه شیعیان را
هدایت می‌کند؟

ما اصلاً مسئله ولایت امام معصوم را نفهمیده‌ایم!
مسئله ولایت این نیست که شما خودتان را جدا از
امام علیه السلام بدانید؛ ولایت یعنی اشرافی
ولتی الهی بر همه آنچه در عالم هستی می‌گذرد!

امام حسن عسکری علیه السلام می فرماید:
لَا جَزَمَ أَنَّ مَنْ عَلِمَ اللَّهَ مِنْ قَلْبِهِ مِنْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ أَنَّهُ
لَا يُرِيدُ إِلَّا صِيَانَةَ دِينِهِ وَتَعْظِيمَ وَلِيِّهِ، لَمْ يَتْرُكْهُ فِي
يَدِ هَذَا الْمُتَلَبِّسِ الْكَافِرِ.

«اگر منظور کسی از مؤمنان و شیعیان ما صیانت

دین و تعظیم ولی خدا باشد (یعنی شخصی که

واقعاً دل خودش را صاف کند و در راستای اهداف

ولی حرکت کند) خداوند او را در دست علمای

خائن و منافق و کافر ها نمی کند.»

حضرت می فرمایند: خیال نکنید که الآن من در
حصار و حبس خلیفه عباسی محبوس و گرفتارم؛
بدن من در حصر است، ولی روحم بر تمام مُلک و
ملکوت اشراف دارد! پس ما چه کاره ایم؟! ما
نمی‌گذاریم چنین شخصی به دست علمای
سوء بیفتد!

بلکه «و لکنَّهُ یَقِیْضُ لَهُ مُؤْمِنًا یَقِفُ بِهِ عَلَی الصَّوَابِ؛

همانا مؤمنی را جهت نجات و رستگاری او

برمی‌انگیزد تا او را به هدایت حقیقی ارشاد نماید.»

مثلاً می‌خواهد از این طرف برود؛ یک دفعه به ذهنش

می‌رسد که امروز به زیارت برود؛ در سرِ راهش به

مؤمنی برخورد می‌کند و میان آنها آشنایی صورت

می‌گیرد و مطالبی مطرح می‌شود. این

مأمور خداست که آمده و مسیر او را برمی‌گرداند

و عوض می‌کند!

حال که خداوند این مؤمن را آورد، یک کار دیگر هم انجام می‌دهد:

«ثُمَّ يُوفِّقُهُ اللَّهُ لِلْقَبُولِ مِنْهُ؛ آن‌گاه خداوند توفیق

قبولِ گفتار و عمل به ارشادات آن مؤمن را به این

شخص عطا می‌کند.» هرچه او می‌گوید این

شخص گوش می‌دهد و سرپیچی نمی‌کند.

«فَيَجْمَعُ اللَّهُ بِذَلِكَ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ وَنَتِيجهِ اَيْن

است كه خداوند خير دنيا و آخرت را با هم نصيب

اين مؤمن مى فرمايد.»

اين كلام امام عليه السلام است و حرف من نيست؛

مطلبى كه امام عليه السلام بفرمايد، خود نيز پشت

آن ايستاده است.

حضرت آية الله حاج سيد محمد محسن حسيني طهرانى قدس الله سره

برگرفته از شرح حديث عنوان بصرى، جلسه ۳

maktabevahyorg

